

ת"פ 32690/06/10 - יוסף שגב, י.מ.ש השקעות בע"מ, ד"ר י.שגב ושו"ת עורכי דין נגד רשות המיסים, היחידה המשפטית מרכז ותיקים מיוחדים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32690-06-10

בפני כב' השופטת יעל פרדלסקי

1. יוסף שגב

2. י.מ.ש השקעות בע"מ

3. ד"ר י.שגב ושו"ת עורכי דין

נגד

רשות המיסים, היחידה המשפטית מרכז ותיקים מיוחדים

החלטה

1. בפני בקשה של הנאשמים לזמן כעד הגנה את פרקליט המדינה, או מי מטעמו ולהורות לפרקליט המדינה או מי מטעמו להמציא לבית המשפט במועד שיקבע את כל כתבי האישום שהוגשו, ככל שהוגשו, בגין עבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") כאשר העוסק דיווח על עסקה של מתן שירות לתושב חוץ בדיווח על מע"מ בשיעור אפס לפי סעיף 30(א)(5) לחוק) וזאת מאחר והכתבי האישום מצויים בידי המאשימה ומדובר במסמכים הדרושים לנאשמים לשם הגנת הנאשמים, וכלשון הבקשה "לרבות לצורך הוכחת טענות כבדות משקל להגנה מן הצדק".

2. בדיון ביום 13/1/14, טען הנאשם כי הוכיח את הנדרש ממנו בשלב זה, לענין טענתו להגנה מן הצדק באמצעות עדי ההגנה הוגו פרייברג ועו"ד ששי לוי ועל בית משפט להעתר לבקשתו שמתמקדת "אני מבקש שיראו האם היה כתב אישום אחד נגד עוסק שבדוח למע"מ כתב שמקבל שירות הוא אלף ושהוא תושב חוץ ומע"מ סבר שמקבל השירות הוא בית תושב ישראל, והוגש נגד אותו עוסק כתב אישום פלילי החל משנת 1999 ועד היום" (עמ' 1220 לפרוטוקול שורות 2-5)... עוד עתר "שיתייצב פרקליט שיודיע את הנסיבות של כל תיק ותיק".

3. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת שמדובר בהכבדה בלתי מידתית שתחייב את המאשימה לעבור על כל כתבי האישום שהוגשו משנת 1999 כשאין במאגרי המידע החיתוכים המבוקשים ע"י הנאשם ולפיכך המידע המבוקש אינו נגיש לרשות. עוד נטען כי אין במידע המבוקש כדי לסייע לנאשמים לטענת אכיפה בררנית שכן מידי שנה מוגשים מספר רב של כתבי אישום בגין עבירות על על פי סעיף 117(ב) לחוק המתיחסים לקשת רחבה מאד של נסיבות עובדתיות וציינה כי הוראות סעיף 30(א)(5) לחוק אינם חלק מיסודות העבירה של סעיף 117(ב) לחוק, אלא מתארות את הנסיבות העובדתיות של כתב האישום.

4. דיון והכרעה:

א. כתב האישום הוגש בשנת 2010. הנאשם בחר שלא לפנות בבקשה לקבל את החומר בהליך לפי חוק חופש המידע תשנ"ח-1998 אלא בחר להמתין עד לסיום שמיעת רוב עדי ההגנה ולהגיש את הבקשה, כשאינו מפרט בבקשתו בכתב ובע"על בסיס איזו הוראת חוק נסמכת בבקשתו.

ב. מבלי לקבוע מסמרות האם ההלכה שנקבעה בע"מ 2398/08 מ"י נ'אליצור סגל (פורסם ביום 10/3/10) (להלן: "סגל") שם נדונה בקשה לקבלת החלטות בדבר העמדה לדין או הימנעות מהעמדה לדין בעבירות של העלבת עובד ציבור מכח חוק חופש המידע מורה את ההלכה לבית המשפט בהליך פלילי, החלטתי לדון בבקשה לאור הערת כב' הנשיא גרוניס בענין סגל שעניינה כי לטעמו יש לקבוע כללי גלוי דומים בהליכים לפי חוק חופש המידע ועל פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982.

ג. כב' השופטת נאור בפסק הדין סגל עשתה הבחנה בין עבירה שגרתית לעבירה לא שגרתית כשיקול מרכזי באיזון אותו על בית משפט לעשות בין האינטרס של המבקש בעיון חומר ובין המשאבים אותם על המדינה להקצות על מנת לאפשר את זכות העיון וכלשונה"

" האינטרס האישי עשוי לקבל משקל שונה בנוסחת האיזון במקרים שונים. הנשיאה ארד ציינה במפורש בפסק הדין המחוזי כי הגילוי נדרש "בעיקר בשים לב לכך שמדובר בהחלטות הנוגעות לעבירות המגבילות את חופש הביטוי" ובא-כוח המשיב חזר והדגיש זאת בפנינו. אכן, עשויה להיות חשיבות לאופי העבירה בגינה עומד הנאשם לדין ולמידת אכיפתה. כך למשל, כאשר המידע דרוש לנאשם לצורך טענה של הגנה מן הצדק מחמת אכיפה סלקטיבית בעבירות המתה, מין, אלימות או רכוש, שהן לצערנו עבירות נפוצות והאכיפה בהן היא נרחבת, האינטרס האישי במידע עשוי להצדיק הקצאת משאבים פחותה בהשוואה לבקשה דומה שהיתה מוגשת בעבירות שהן נדירות ואשר מדיניות האכיפה בהן היא מצומצמת או כזו שמעוררת רגישות מיוחדת. הטעם לכך נובע מכך שבעבירות האחרונות, בהן האכיפה אינה נפוצה, גובר החשש מפני אכיפה סלקטיבית. נוכח נדירות האכיפה לרוב לא יהיו בידי הנאשם אף ראיות עצמאיות משלו לצורך הוכחת הגנה מן הצדק כך שהאינטרס האישי שלו בגילוי המידע הוא נכבד. לכן גם אם נאמר כי ביחס לשני סוגי העבירות שנזכרו קיים אותו אינטרס ציבורי בגילוי המידע, משקלו של האינטרס הפרטי בהן הוא שונה."

ד. אני דוחה את הבקשה, לטעמי, העבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ המיוחסת לנאשם בכתב האישום הינה עבירה נפוצה, כאשר הנסיבות העובדתיות בכתבי האישום המוגשים בגין עבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ שונות מתיק לתיק. מנגד בקשת הנאשם שפורטה לעיל, הינה דרישה המחייבת את המאשימה בהקצאת משאבים בלתי סבירה לפיכך לטעמי הבקשה אינה עומדת בהלכה שנקבעה בענין סגל.

מזכירות תשלח החלטה בפקס לצדדים

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.